

מ"ת 30814/08/18 - מדינת ישראל נגד א ב

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 30814-08-18 מדינת ישראל נ' ב(עציר)
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת ענת חולתא
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	א ב (עציר)

החלטה

1. בפניי בקשת המדינה מיום 27.11.18 לחילוט הערבויות בעניינו של המשיב - הנאשם בתיק ושני ערבים. זאת, בעקבות הפרת תנאי השחרור שהוטלו על המשיב והפרת חובת הפיקוח והדיווח על ידי שני הערבים.
 2. אזכיר, כי נגד המשיב הוגש ביום 14.8.18 כתב אישום המייחס לו עבירות אלימות כלפי בת זוג, אשר גרמו בין היתר לשבר באפה של המתלוננת ולשטף דם באיזור החזה.
 - ביום 9.10.18 הורה בית המשפט (כב' השופטת לחיאני שהם) על שחרור המשיב לחלופה בתנאי מעצר בית מלא בעיר בת ים תחת פיקוחם של משיבים 2 ו-3. עוד נקבע איסור יצירת כל קשר בין המשיב ובין המתלוננת.
 - ביום 21.11.18 בהמלצת שירות המבחן, הוריתי על הקלה בתנאים כך שהמשיב יוכל לצאת לפגישות אליהן המשיב יוזמן בשירות המבחן בליווי ובפיקוח מי מהערבים. כן התרתי שעות התאווירות מדי יום בין השעות 10:00-12:00 בליווי ובפיקוח מי מהערבים.
 3. אין מחלוקת, כי המשיב נמצא ביום 25.11.18 בסמוך לשעה 16:00 כשהוא מחוץ לכתובת מעצר הבית והוא בחברת המתלוננת וכי בכך הופרו תנאי השחרור.
 4. בדיון מיום 29.11.18 הוריתי על מעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו לאחר שנמסר, כי אין בידי המשיב להציע חלופה אחרת לבחינת שירות המבחן. כמו כן נשמעו טיעונים לעניין הבקשה לחילוט הערבויות ונשמעו גם משיבים 2 ו-3 שהתייצבו לדיון. כפי שקבעתי בהחלטה, עולה ממכלול הראיות, כי המשיב הושאר לבדו בבית וכן, כי המפקחים לא דיווחו למשטרה על ההפרה גם לאחר שגילו כי המשיב אינו נמצא בבית. בנוסף, משיבים 2 ו-3 לא פיקחו על אי יצירת הקשר ובפועל התקיים קשר טלפוני ואף פגישה בין המשיב למתלוננת. במסגרת ההחלטה התייחסתי גם להתנהגותו המתריסה של משיב 2 כלפי בית המשפט בדיונים שבפניי. משיבה 3 טענה כי מצבם הכלכלי בכי רע וביקשה להתחשב בכך במתן ההחלטה.
 5. כאמור, אין מחלוקת כי המשיב עשה דין לעצמו והחליט על דעת עצמו להפר את תנאי שחרורו וזאת במספר היבטים: יצירת הקשר הטלפוני עם המתלוננת, יציאה ממקום מעצר הבית מחוץ לשעות ההתאווירות המותרות, יציאה ממקום מעצר הבית ללא מלווה, פגישה עם המתלוננת.
- מדובר בהפרה גסה של תנאי השחרור, זמן קצר בלבד לאחר שניתן במשיב אמון נוסף בדמות הקלה בתנאי

שחרורו והכל, כאשר המשיב ממתין לאבחון ומצוי בשלבים ראשוניים בלבד של טיפול עליו המליץ שירות המבחן.

מתיק החקירה עולה, כי ההפרה נועדה לפגישה עם המתלוננת לצורך חיפוש דירה על ידה בעיר בת ים וזאת על מנת להתקרב למקום מגורי המשיב - התנהלות העומדת בסתירה לבסיס החלטת השחרור בה ניתן משקל רב למיקומה המרוחק של החלופה ממגורי המתלוננת ועל מנת להבטיח את ההרחקה.

אין להקל ראש בהתנהלות המשיב, אשר חרף הערכת המסוכנות בעניינו החליט על דעת עצמו לפעול עצמאית לחידוש וחיזוק הקשר עם המתלוננת.

מאידך גיסא, לעניין הבקשה שבפניי אני לוקחת בחשבון, כי אין טענה שהמשיב עבר עבירה נוספת מלבד הפרת התנאים וכן עולה מהתיק, כי המתלוננת נטלה חלק אקטיבי וממשי בהכשלת המשיב ובהפרת תנאי השחרור על ידו.

6. ביחס למשיבים 2 ו-3 אין מחלוקת, כי שני המפקחים כשלו בתפקידם כמפקחים והפרו את ההתחייבות שנטלו על עצמם הן במישור של הפרת חובת הפיקוח על המשיב והן במישור של הפרת חובת הדיווח במקרה של הפרה. זלזולם ומחדלם של המשיבים אפשר את קיום הקשר הטלפוני והפיסי בין המשיב למתלוננת וזאת לאחר שהצהירו בשני דיונים נפרדים בבית המשפט כי מודעים לחובה למנוע קשר כזה ולאחריותם לקיים את תנאי השחרור על מנת להבטיח את שלום המתלוננת. התנהגותו של משיב 2 באולם בית המשפט מחזקת את ההתרשמות מעוצמת הזלזול שלו בהחלטות שיפוטיות ובמוסד השיפוט.

טענת משיבים 2 ו-3 לחסרון כיס בנסיבות העניין אין בה להצדיק דחיית בקשת המדינה, מה גם שמדובר בטענות בעלמא שלא נתמכו באסמכתא כלשהי.

1. כפי שנכתב רבות בעבר, בערכאות השונות, לערבויות כספיות תפקיד מהותי במסגרת תנאי שחרור. התחייבותם של ערבים ומפקחים, המגובה בחתימה על ערבות כספית, היא יסוד מרכזי המאפשר שחרורם בתנאים מגבילים של מי שמתקיימת בעניינם עילת מעצר ומתן אמון באותם מפקחים שישמשו כזרועו הארוכה של בית המשפט וידווחו במקרה של הפרת התנאים.

אם יכשל בית המשפט בייחוס מלוא המשמעות למעמדן של הערבויות במקרה בו מופרת חובת הפיקוח והדיווח, התוצאה תהיה כרסום בחוסנו של מוסד הערבות עד כדי קריסתו. חילוט הערבויות במקרים המתאימים הוא שמעניק למוסד זה את עוצמתו, את היכולת להסתמך עליו והוא המשפיע באופן ישיר על יכולתו של בית המשפט לשחרר לחלופות מעצר, גם את מי שקיימת בעניינם עילת מעצר מובהקת.

הדברים נכונים ביתר שאת עת משחרר בית המשפט בתנאים מי שעומדים לדין בגין עבירות אלימות במסגרת המשפחתית. פעמים רבות, בתיקים אלה מתאפיינת התנהגות הקורבן בהתנהגות קורבנית או ברמת מוגנות נמוכה לדאוג לעצמה ולהגן על עצמה מפני התוקפן. במצבים אלה, פעמים רבות, גם הקורבן מבקשת ליצור קשר עם הקורבן והיא נטלת חלק אקטיבי בהפרת תנאי השחרור. תפקידם של המפקחים בתיקים אלה משמעותי ביותר וטומן בחובו אחריות רבה. אם בית המשפט לא יוכל לתת אמון במפקחים בתיקים אלה התוצאה תהיה כי לא ניתן יהיה להורות על שחרור ממעצר בעבירות אלימות במשפחה. פועל יוצא של מתן האמון במפקחים הוא מיצוי הדין עמם במקרה של הפרת אמון בית המשפט, ודאי וודאי כאשר הדבר מוביל גם לפגיעה בלב ליבה של הוראת ההרחקה והימנעות מקשר עם הקורבן.

בסופו של דבר, הימנעות מחילוט ערבויות של מי שכשלו בקיום חובת הפיקוח והדיווח תוביל להתמעטות

החלטות השחרור ולריבוי מעצרים וברור, כי תוצאה זו היא תוצאה בלתי רצויה.

7. נוכח כל האמור לעיל, אני מקבלת את בקשת המדינה ומורה כדלקמן:

- א. חילוט ההפקדה בסך 3,000 ₪ שהופקדה על ידי המשיב כחלק מתנאי השחרור.
- ב. ביחס לכל אחד מהמשיבים 2 ו-3 חילוט 5,000 ₪ מתוך 15,000 ₪ עליה חתמו. מורה על פריסת התשלום לעשרה תשלומים חודשיים שווים, החל מיום 10.1.19 וזאת ביחס לכל אחד מהמשיבים 2 ו-3. ואולם, אם לא יעמוד מי מהמשיבים בתשלום איזה מבין התשלומים, תועמד יתרת ערבותו במלואה לפירעון מיידי.

8. המזכירות תוודא ההמצאה לב"כ הצדדים ומשיבים 2 ו-3.

9. תיק החקירה יוחזר למדינה באולם המעצרים ביום 16.12.18.

ניתנה היום, ה' טבת תשע"ט, 13 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.